

29 Ιουλίου 2014

**«Ο αμαρτωλός Μάρκος σου παραγγέλλει ν´
αφήσεις πια το μάταιο κόσμο και να φύγεις για
την αιωνιότητα»**

[/ Γενικά Θέματα](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Το Μοναστήρι της Όπτινα.

Ο Μακάριος Μάρκος ασκήτεψε στη μονή των σπηλαίων (του Κιέβου) στα χρόνια του ηγουμένου Ιωάννου, τότε που έγινε η ανακομιδή των τιμίων λειψάνων του όσιου Θεοδοσίου από το σπήλαιο στη μεγάλη εκκλησία. από τότε που έλαβε το άγιο αγγελικό σχήμα, δεν έδωσε ύπνον τοις οφθαλμοίς και τοις βλεφάροις

νυσταγμόν και ανάπαυσιν τοις κροτάφοις του , αλλά τις περισσότερες ώρες της νύκτας αγρυπνούσε προσευχόμενος. Ελάχιστο χρόνο διέθετε για σωματική ανάπαυση. Την ημέρα, όταν δεν συνέχιζε την προσευχή χωμένος βαθιά στο σκοτεινό του σπήλαιο, έσκαβε λάκκους για την ταφή των κεκοιμημένων αδελφών.

Ο όσιος Μάρκος ήταν ολιγαρκής και λιτοδίαιτος. Οτιδήποτε έπεφτε στα χέρια του φρόντιζε να το δώσει αμέσως σε κάποιο φτωχό. Όχι μόνο τροφή, αλλά και νερό γευτόταν με εγκράτεια, πίνοντας πάντοτε λιγότερο απ' όσο χρειαζόταν για να ξεδιψάσει. Και για μεγαλύτερη ακόμη άσκηση, τύλιξε το σώμα του, μέσα από το τριμμένο μοναχικό ένδυμα, με βαριά και βασανιστικά σίδερα.

Αυτά τα σίδερα του πίεζαν το σώμα, τον βάραιναν, τον πλήγωναν, τον εμπόδιζαν στην εργασία και στη νυχτερινή ανάπαυση. Όμως ποτέ όσο ζούσε δεν τα έβγαλε από πάνω του.

Μ' αυτή τη σκληρή ασκητική ζωή, με τις νυχθήμερες προσευχές, με τις παθοκτόνες νηστείες, με τους σωματικούς κόπους, με την άσκηση της σιωπής, ο γενναίος Μάρκος νέκρωσε τη σάρκα και το σαρκικό φρόνημα. Κι άλλο πόθο δεν είχε, παρά να φύγει το συντομώτερο για τον άλλο, τον ουράνιο κόσμο, και να συναντήσει τον Κύριο και Νυμφίο του.

Ο θάνατος όχι μόνο δεν τον τρόμαζε, αλλά τον γέμιζε χαρά και θεία προσδοκία. Γι' αυτό κι έλαβε από το Θεό το υπερφυσικό χάρισμα να συνομιλεί με τους νεκρούς! Με φυσικότητα και απλότητα, όπως βίωνε ο ίδιος την πραγματικότητα του θανάτου και της άλλης ζωής, επικοινωνούσε με τους κεκοιμημένους σα να ήταν ζωντανοί. Τότε μιλούσε. τους έδινε εντολές, τους έστελνε μηνύματα και παραγγελίες. Και εκείνοι, με παραχώρηση του Θεού, εκτελούσαν όλες τις εντολές του. Η απλότητα και η αγιότητα του Μακαρίου συνέτριβε κι αυτά τα άλυτα δεσμά του θανάτου!

Κάποτε ο όσιος έσκαψε έναν τάφο για κάποιο κεκοιμημένο αδελφό. Εξαντλημένος όμως καθώς ήταν από τη νυχτερινή αγρυπνία και ορθοστασία, δεν μπόρεσε να τον κάνει αρκετά ευρύχωρο. Όταν έφεραν το σώμα του νεκρού και δοκίμασαν να το τοποθετήσουν στον τάφο, διαπίστωσαν ότι μόλις και μετά βίας χωρούσε μέσα. Άρχισαν τότε οι αδελφοί να παραπονιούνται και να βαρυγκωμούν κατά του οσίου Μάρκου.

Αδελφέ, του έλεγαν, τι μνήμα είναι αυτό που έσκαψες ; Ούτε το νεκρό μπορούμε να θάψουμε καλά ούτε να τον περιχύσουμε με λάδι, όπως συνηθίζεται. Γιατί το έκανες τόσο στενό;

Ο όσιος έβαλε ταπεινά μετάνοια.

-Συγχωρέστε με, πατέρες, είπε, γιατί από σωματική αδυναμία δεν έκανα σωστά την εργασία.

Εκείνοι όμως δεν ησύχασαν, αλλά πολλαπλασίασαν τα παράπονα και τις διαμαρτυρίες.

Τότε ο όσιος στράφηκε στο νεκρό.

-Επειδή είναι στενός ο χώρος του τάφου σου, αδελφέ, του είπε με απλότητα, βολέψου μόνος σου μέσα. Να, πάρε και το λάδι και χύσε στο σώμα σου όσο πρέπει.

Χωρίς δεύτερη προτροπή ο νεκρός κινήθηκε και τακτοποίησε το σώμα του μέσα στο λάκκο. Έπειτα άπλωσε το χέρι. πήρε το λάδι και έχυσε στο πρόσωπο και στο στήθος του σταυροειδώς. Έβαλε, τέλος, πάλι το δοχείο στα χέρια του οσίου, ξάπλωσε ήσυχα κι έμεινε ακίνητος.

Φόβος και τρόμος κυρίεψε όλους τους αδελφούς μ' αυτό το εξαίσιον θαύμα. Δεν άργησαν όμως να δουν και άλλο παρόμοιο.

- Συνέβη, δηλαδή, να πεθάνει κάποιος αδελφός μετά από μακροχρόνια ασθένεια. Ο ηγούμενος ανέθεσε σ' ένα μοναχό να ετοιμάσει το νεκρό για την ταφή. Πράγματι, αφού εκείνος σκούπισε το λείψανο με σφουγγάρι, πήγε στο σπήλαιο να δει τον τόπο της ταφής. Βρήκε τον όσιο Μάρκο και τον ρώτησε:

- Πού να βάλουμε, πάτερ Μάρκε, τον αδελφό μας που αναπαύτηκε; Δεν βλέπω να χεις τόπο ετοιμασμένο.

- Πήγαινε και πες στον αδελφό να περιμένει μέχρι αύριο το πρωί, γιατί δεν έχω σκαμμένο τάφο. Ας μ' αφήσει τη νύχτα να του ετοιμάσω το μνήμα, κι έπειτα αναχωρεί για τον ουρανό!

- Μα ..., πάτερ Μάρκε, αποκρίθηκε σαστισμένος ο άλλος μοναχός, εγώ ο ίδιος σκούπισα κιόλας με τα χέρια μου το σώμα του νεκρού. Σε ποιόν μου λες να μεταφέρω την παραγγελία σου;

Καλά, δεν βλέπεις, αδελφέ μου; Ξαναείπε ο απλούστατος Μάρκος. Δεν είναι ακόμα έτοιμος ο τόπος για την ταφή. Πήγαινε, σου λέω, και πες στο νεκρό: ο αμαρτωλός Μάρκος σε παρακαλεί να παραμείνεις σ' αυτόν τον κόσμο ακόμη μια μέρα. Ας είναι μέχρι αύριο το πρωί. Και τότε φεύγεις και πας στον αγαπημένο σου Χριστό. Στο μεταξύ αυτός θα ετοιμάσει τον τάφο σου και θα σε ειδοποιήσει .

- Ο μοναχός γέμισε λογισμούς με την παράδοξη προσταγή του οσίου. Έκανε όμως υπακοή. Γύρισε στο μοναστήρι την ώρα που οι πατέρες έψαλαν κιόλας την εξόδιο ακολουθία. Πλησίασε στο νεκροκρέβατο, έσκυψε στ' αυτί του νεκρού και του ψιθύρισε:

Αδελφέ, ο πατήρ Μάρκος με στέλνει να σου πω ότι ο τάφος σου δεν είναι έτοιμος.

Γι' αυτό σε παρακαλεί να περιμένεις τουλάχιστον μέχρι το πρωί, οπότε θα σε ειδοποιήσει.

Αμέσως ο νεκρός αδελφός άνοιξε τα μάτια! Με κατάπληξη οι πατέρες είδαν να επιστρέφει η ψυχή στο νεκρό σώμα, που άρχισε ν' αναπνέει και να ζει κανονικά! Δεν κινήθηκε όμως καθόλου από τη νεκρική στάση, ούτε είπε σε κανέναν τίποτε. Έμεινε εκεί, ακίνητος και αμίλητος, αλλά ζωντανός μέχρι το πρωί. Τότε πήγε πάλι στο σπήλαιο ο ίδιος αδελφός. Είναι έτοιμο το μνήμα; ρώτησε το μακάριο Μάρκο.

-Έτοιμο είναι. Πήγαινε τώρα και πες σ' εκείνον που με περιμένει: Ο αμαρτωλός Μάρκος σου παραγγέλλει ν' αφήσεις πια το μάταιο κόσμο και να φύγεις για την αιωνιότητα. Παράδωσε το πνεύμα σου στα χέρια του Θεού και άφησε το σώμα σου να τοποθετηθεί στο σπήλαιο του οσίου Αντωνίου μαζί με τους άλλους άγιους πατέρες. Ο τόπος σου είναι δίπλα σ' αυτούς.

Η παραγγελία του θεσπέσιου Μάρκου μεταφέρθηκε αμέσως στον αδελφό που καθυστερούσε την αναχώρηση του. Κι εκείνος, μόλις την άκουσε ξεψύχησε οριστικά. Το πρωτάκουστο αυτό θαύμα γέμισε δέος τους πατέρες της Λαύρας και όλους τους κατοίκους της χώρας του Κιέβου, που δεν άργησαν να το πληροφορηθούν. Όλοι δόξασαν το Θεό για τα θαυμαστά έργα που επιτελεί η πίστη και η αγιότητα των αγαθών δούλων Του.

ΠΗΓΗ : ΠΡΩΤΟΠΡ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Κ. ΑΚΡΙΒΟΠΟΥΛΟΥ, ΓΙΑΤΙ ;, 2006, σ. 70.

Πηγή: tribonio.blogspot.gr